

Udenfor Dagsordenen har Forsvarsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen):

Jeg har haft den Ære at anmelde fire Lovforslag til Fremsættelse her i Tinget. De to af disse ere meget smaa, for saa vidt som de kun omfatte faa Personer og faa Penge, og de to ere af noget større Omfang.

Jeg skal først nævne de to mindre, nemlig Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 27. April 1894 om Lønninger m. m. ved Fyrvæsenet og i Tillæg til samme Lov af 22. Marts 1897. Fyrvæsenets Lønninger ere i det væsentlige fastsatte ved Loven af 1894. Efterhaanden have vi faaet forskellige Lønningslove, for Postvæsenet, Telegrafvæsenet, Jernbnevæsenet, Vandbygningsvæsenet m. v., og der er naturligt fremkommet Ønsker i Fyrvæsenet om, at deres Lønningslove maatte blive bragte i nogenlunde Overensstemmelse med de senere Love. Paa to ikke uvæsentlige Punkter har jeg ment at maatte efterkomme de saaledes for mig fremsatte Ønsker, nemlig i Retning af Alderstillæg og Pensionering. De øvrige Lønningsbestemmelser har jeg ikke ment at ville forandre, da Lovgivningen kun er fra 1894. Med Hensyn til Alderstillæg gaar Lovforslaget ud paa at foreslaa, at disse gives hvert fjerde i Stedet for hvert femte Aar. Med Hensyn til Pensioneringen gaar Lovforslaget ud paa at bringe Pensionsbestemmelsernes Regler væsentlig i Overensstemmelse med den Lov, der blev givet om Vandbygningsvæsenet. Bekostningerne ved at gennemføre dette Lovforslag ville andrage ca. 7,500 Kr.

Det andet Lovforslag, nemlig om Lønninger m. m. ved Vagervæsenet, har et endnu mindre Omfang, idet det nemlig kun berører 4 Personer, nemlig Maskinmesteren i Vagerinspektionsskibet og Styrmanden, Maskinassistenten og Bedstemanden sammesteds. Disse 4 Personers Lønninger ere fastsatte ved Finansloven, men man har ikke nogen fast Pensioneringsregel at gaa efter, og Lovforslaget gaar ud paa at fastsætte Lønningerne ved særlig Lov og at fastsætte lignende Pensionsregler for disse Personer som dem, der gælde for Fyrvæsenet. Den øjeblikkelige Bekostning ved Lovforslagets Gennemførelse vil andrage ca. 200 Kr.

De to andre Lovforslag have større Omfang og angaa midlertidig Lønningsforbedring for forskelligt Personale ved

Hæren og ved Søværnet. Det er en Sag, som jeg saa at sige har arvet efter mine Forgængere, idet der allerede i det forrige Ministerium forelaa Forslag fra de daværende militære Ministre om at faa disse Lønningsforbedringer førte igennem, og Ministeriets Medlemmer havde givet deres Tilslutning dertil. Det var da naturligt, at jeg, da jeg dannede det ny Ministerium, fremdrog det som et af de Punkter, der vilde komme. Det kunde den Gang indvendes mod at skride til en saadan Lønningsforbedring, at Forsvarskommissionen jo ikke havde udtalt sig om Lønningsforholdene, og jeg sagde da, at jeg fandt det naturligt, at Forsvarskommissionen blev spurgt, om der fra dens Side var noget til Hinder for, at en saadan midlertidig Lønningsforbedring fandt Sted. Der er saa fra min Side under 10. Juni sendt en Forespørgsel til Forsvarskommissionen, i hvilken jeg siger, at jeg finder det naturligt, at en Sag som den foreliggende ikke søges gennemført, uden at Kommissionen har haft Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt den i sine Overvejelser maatte være kommen til Resultater, der kunde tale mod en saadan Lønningsforbedring. Man kunde jo tænke sig, at Forsvarskommissionen maaske allerede var færdig med Lønningslovforslag, omfattende hele Personalet ved Hæren og Flaaden; saa vilde det jo ikke være ganske betimeligt at fremsætte Forslag om en midlertidig Lønningsforbedring. Jeg fik et Svar fra Forsvarskommissionen, hvori det bl. a. siges, at den i sine Overvejelser ikke er naaet saa vidt, at den har kunnet eller for Tiden kan tage Stilling til Spørgsmaalet om de nævnte Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger. Og, hedder det dernæst: „Hvorvidt det under disse Omstændigheder maa anses for rigtigt at søge at faa gennemført Love til midlertidig Ændring af de nævnte militære Lønningsforhold, maa det efter Kommissionens Opfattelse være Administrationens og Lovgivningsmagts Sag at afgøre“.

Forsvarskommissionen har altsaa ved dette Svar sagt, at Lovgivningsmagten og Administrationen maa afgøre, hvorvidt der er rimelig Grund til at gaa til en midlertidig Lønningsforbedring. Da jeg nu for mit Vedkommende mener, at der er Grund dertil, fremsætter jeg herved nærværende Lovforslag. Jeg mener, der er Grund dertil, fordi vi nu, jeg kan næsten sige, i en Menneskealder have beskæftiget os med at forhøje og forbedre Lønningerne for næsten alle vore Administrationsgrene. I den sidste